

2/2025

Pisara

HÄMEEN EV.LUT. KANSANLÄHETYKSEN YSTÄVÄ- JA JÄSENLEHTI

*Löydä elämän
tarkoitus*

MISTÄ ON KYSYMYS?

**JUMALA
RAKASTAA
SINUA.**

Hän loi maailman ja sinut rakkautensa kohteeksi ja elämään yhteydessä kanssaan. Hän myös kirjoitti sinulle rakkauskirjeen, Raamatun. Lukemalla Raamattua opit tuntemaan hänet.

"Me olemme oppineet tuntemaan Jumalan rakkauten kaikkia meitä kohtaan ja uskomme siihen. Jumala on rakkaus." 1. Joh. 4:16

**SYNTI
EROTTAA
SINUT
JUMALASTA.**

Toimimme usein väärin niin itseämme, toisiamme kuin Jumalaakin kohtaan. Sydämessämme on paljon pahuutta, joka tulee ulos pahoina sanoina ja tekoina. Raamattu kutsuu tätä synniksi. Koska Jumala on hyvä ja pyhä, synti erottaa meidät hänestä.

"Sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta." Room. 3:23

**JEESUKSEN
VERI
PUHDISTAA.**

Jumala lähetti Poikansa Jeesuksen maailmaan ja hän kuoli ristillä syntiemme sovituksiksi. Hän kärsi meille kuuluvan rangaistuksen. Jeesuksen kuolema korjasi rikki menneen yhteyden ja sen ansiosta Jumala antaa kaikki sinun syntiesi anteeksi.

"Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän." Joh. 3:16

**SYDÄMEN
USKO
PELASTAA.**

Voit ottaa vastaan Jumalan tarjoaman pelastuksen lahjan uskomalla Jeesukseen. Kun ihminen ottaa vastaan syntien anteeksiantamuksen omaan elämäänsä, hänestä tulee Jumalan lapsi.

"Usko Herraan Jeesukseen, niin pelastut, sinä ja sinun perhekesi." Apt. 16:31

**PYHÄ
HENKI
OPASTAA.**

Saat lahjaksi Pyhän Hengen, joka synnyttää uskon, ja on opastajasi, puolustajasi ja lohduttajasi elämän matkalla. Pyhä Henki auttaa sinua myös ymmärtämään Raamattua.

"Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut." Joh. 14:26

**JOS HALUAT
OTTA VASTAAN
TÄMÄN LAHJAN,
VOIT HALUTESSASI
RUKOILLA,
VAIKKA NÄIN:**

"Jumala, tunnustan, että olen rikkonut tahtoasi vastaan ja pyydän, että annat kaikki syntieni anteeksi. Tarvitsen sinua. Tule Jeesus elämäni Herraksi ja sydämeeni asumaan. Anna minulle voimaa seurata sinua. Aamen."

Raamatussa luvataan:

"Kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, kaikille, jotka uskovat häneen." Joh. 1:12

Mistä löydän elämän tarkoituksen?

Jos tänä päivänä suomalaisilta kysyy otsikon kysymyksen, vastauksena saa yleensä pienen naurahduksen, jonka jälkeen keskustelukumppani toteaa jotakin tyyliin: ”sen kun tietäisi”, ja puhe siirtyy säähän ja viikonlopun mökkireissuun. Annetaan ymmärtää, että kysymys olisi hyvin vaikea, jopa mahdoton. Uskallan väittää, että kysymys itsessään ei ole vaikea. Mutta vastaus tähän kysymykseen voi saada ihmisen tuntemaan olonsa epä-mukavaksi.

Sen sijaan, että ihminen pohtisi elämän todellista tarkoitusta, hän täyttää elämänsä erilaisilla korvikkeilla. Väli aikaista tarkoitusta etsitään sinänsä hyvistä asioista, kuten parisuhteesta, perheestä, koulutuksesta, työstä ja harrastuksista. Näitä ihminen luonnollisesti tarvitsee elämässään, mutta ne eivät vielä itsessään ole elämän varsinainen tarkoitus. Mikään niistä ei lopulta voi täyttää ihmisen sisimmässä olevaa perimmäistä kaipausta ja merkityksellisyden janoa.

”Sinulla ei ole sielua. Sinä olet sielu. Sinulla on ruumis.” Näin lausui kristitty kirjailija ja filosofi C.S. Lewis. Ehkä tämä perspektiivin

muutos voisi auttaa meitä vastaamaan kysymykseen elämän tarkoituksesta. Sielu eli siinä tai sydän on varsinainen olemuksemme. Ruumis on katoavaisuuden alainen, hiukset harmaantuvat ja ruumiin voimat vähenevät elämän edetessä. Jos elämän tarkoitus olisi vain ajallisissa, maallisissa tai ruumiillisissa asioissa, ihmisen elämä olisi jatkuvaa luopumisen tuskaa, joka johtaa kyyniseen elämäntunteeseen ilman tarkoitusta: ”Life sucks and then you die”, suomeksi kääntäen: ”elämä on kurjaa ja sitten sinä kuolet.”

Kristillinen usko tarjoaa aivan toisenlaisen vastauksen. Kristuksen kirkko maan päällä ei tarjoa mitään sen vähäisempää kuin sielun pelastusta ja iankaikkista elämää ja vapautumista katoavaisuuden kahleista. Katkennut yhteys Jumalaan palautetaan Kristuksen kautta, ihmiselle annetaan mittaamaton arvo Jumalan lapsena ja kristityn elämä jatkuu kuoleman jälkeen taivaassa. Tästä kaikesta tämä lehti kertoo.

Marko Turunen
PIIRIJOHTAJA

JUMALÄ PITÄÄ HUOLTA

Vakuuttaa Marjo Salminen. Hän on kokenut sen todeksi elämän myrskyjen keskellä.

Marjo Salminen sai kuul-
la Jumalasta jo pyhä-
koulussa. Myös Rengon
kirkko ja helluntaiseurakunnan
telttakokoukset tulivat tutuiksi
äidin kanssa.

Nuoruudessa maailman hovit
veivät mukanaan ja turvallisuus
järkeä, kun äiti kuoli odotta-
matta Marjon ollessa 18-vuotias.

- Siihen aikaan ei ollut tarjolla

kriisipalveluita, eikä surua osat-
tu käsitellä perheessäkään isän
ja veljen kanssa.

Turkin seikkailu

20-vuotiaana Marjo pakeni isän
auktoriteettia muuttamalla poi-
kaystävän luo. Seuraava iso
käänte tapahtui Marjon ollessa
25-vuotias.

- Lähdin Turkkiin lomamat-
kalle, mutta reissu venyi kolmen
ja puolen vuoden mittaiseksi.
Rakastuin paikalliseen mieheen,
menin naimisiin ja meille syntyi
Turkissa kaksi lasta.

Turkin vuosissa Marjo näkee
useita merkkejä Jumalan varje-
lyksestä ja huolenpidosta. Vai-
keina hetkinä hän joskus katseli
tähtitaivaalle ja rukoili, että Ju-

mala auttaisi häntä palaamaan Suomeen.

- Molemmat Turkissa syntyneet tyttäreni olivat vähällä kuolla aivan pieninä, mutta Jumala auttoi ihmeellisellä tavalla. Toisen tytön elvytin henkiin kuumeekouristuksen jälkeen, kun mies oli jo lähtenyt ilmoittamaan sukulaisille, että tyttö on kuollut, Marjo kertoo.

Tuhlaajatyön paluu

Kun Marjo vuonna 1998 palasi kahden pienen lapsen kanssa kotikyläänsä, hän oli viimeisillään raskaana. Marjo ei ollut juurikaan pitänyt yhteyttä isäänsä ja kohtaaminen jännitti.

- Muistan isän lämpimän halauksen ja koin silloin olevani tervetullut kotiin.

Mieskin tuli Suomeen myöhemmin, kun paperiasiat saatiin kuntoon. Parin vuoden päästä perheeseen syntyi neljäskin lapsi. Avioliiton vaikeudet johtivat kuitenkin asumuseroon ja lopulta avioeroon.

Suomeen palattuana Marjo sai paljon apua seurakunnan diakoniatyöntekijältä, joka teki työtään omistautuneesti ja suurella sydämellä.

- Vuonna 2001 hän antoi minulle nimipäivälahjaksi Tapio Nousiaisen kirjan "Yksi ainoa elämä". Sen kirjan kautta uskonasiat selkenivät. Minulle tuli voimakas synnintunto ja ymmärsin tarvitsevani Jeesusta pelastajakseni. Rukoilin polvillani ja pyysin häntä elämäni Herraksi, Marjo muistelee.

Marjo pyysi paikallista pappia kastamaan lapsensa ja sai uskoa heidätkin Jumalan käsiin. Pian uskoontulon jälkeen Marjo sai sydämelleen omien lasten lisäksi laajemminkin Rengon lapset ja nuoret.

- Jumala johdatti niin, että pääsin Rengon seurakuntaan opiskelemaan oppisopimuksella nuoriso- ja vapaa-ajan ohjaajaksi.

Jumala ei hylkää

Uskoontulon jälkeenkin elämänsä on ollut monenlaisia vaikeuksia. Marjo joutui käymään läpi toisenkin avioeron ja hänellä on ollut myös haasteita terveyden kanssa.

- Jumala ei ole kuitenkaan koskaan jättänyt minua yksin, vaan on vetänyt aina vain lähemmäs häntä. Jumala on luonut uutta vaikeuksien kautta. Nyt ajattelen, että kaikilla vaiheilla on ollut tarkoituksensa ja Jumala on kääntänyt haastavatkin ajat siunaukseksi, Marjo sanoo.

Tänä päivänä Marjon sydämellä ovat erityisesti ne, joita elämä on kolhinut ja joiden ohitse toiset kulkevat. Hänellä onkin usein hyviä kohtaamisia ihmisten kanssa siellä, missä hän liikkuu.

- Toivon, että voisin kohdata ihmisiä Jeesuksen rakkaudella. Lähden usein liikkeelle rukoillen, että Jumala johtaa minut oikeaan paikkaan. Haluan olla välittämässä evankeliumia ihmisille.

Suhde Jeesukseen on Marjon elämän suurin aarre ja hän toivoo, että mahdollisimman moni muukin voisi ottaa vastaan ristin sanoman anteeksiantamuksesta.

Jumalan huolenpitoa

Läpi elämän Marjo on saanut kokea valtavaa Jumalan huolenpitoa ja lukuisia rukousvastauksia. Ne ovat opettaneet elämään luottavaisesti huolehtimatta huomimisesta.

Marjo seuraa mielellään lintuja ja ne muistuttavat hänelle rakkaasta raamatunkohdasta (Matt. 6:26-33).

- Jumala pitää huolta jopa taivaan linnuista, miksi hän ei siis pitäisi huolta minusta. Minun tehtäväni on etsiä Jumalan tahtoa ja luottaa siihen, että Herra huolehtii kaikista tarpeistani.

Katsokaa taivaan lintuja:
eivät ne kylvä, eivät ne
leikkaa eivätkä kokoa
varastoon, ja silti teidän
taivaallinen Isänne ruokkii
ne. Ja olettehan te paljon
enemmän arvoisia kuin
linnut!

Matt. 6:26

Jumala on auttanut Marjoa läpi elämän niin terveysturvien kuin taloudellisten vaikeuksienkin keskellä. Marjo on nähnyt ihmeitä arjen ongelmien keskellä.

- Muistan, miten autoni juuttui kerran syrjäiselle metsätielle, kun olin matkalla neljän pienen lapseni kanssa. Puhelimesta oli akku lopussa. Sanoin lapsille, että nyt rukoillaan yhdessä ja rukouksen jälkeen auto irtosi mudasta ihmeen kautta.

Nyt Marjolla on jo viisi lastenlasta, joita hän hoitaa mielellään.

- Ihana perhe ja kaikki läheiset ovat suuri ilonaihe elämässäni.

Tällä hetkellä Marjo ei ole työelämässä ja se antaa mahdollisuuden palvella Herraa siellä, minne hän milloinkin lähettää.

- Omat voimavarani ovat vähäisiä, mutta Jumala antaa voimat jokaiseen päivään. Yhteys Jeesukseen on jotain niin suurta ja ihmeellistä, että sitä en antaisi pois mistään hinnasta. Se antaa elämälleni tarkoituksen, Marjo vakuuttaa.

MIINA MAKKONEN

Elämän tarkoitusta etsimässä

Olin aikoinaan lähetystyössä Virossa, ja Sakun kunnan vapaa-aikakeskuksessa saimme järjestää nuorille suunnattua Alfa-kurssia. Kokoon tumiskerran aiheena oli elämän tarkoitus. Kysyin noin 15-vuotiailta virolaisilta nuorilta, mitä he ajattelivat elämän tarkoituksesta.

Nuoret rupesivat luettelemaan: Pitäisi saada ammatti, että saisi omaa rahaa. Silloin voisi ostaa oman auton ja talon. Toinen lisäsi, että puoliso olisi kiva juttu, ja kolmas kai-

pasi omia lapsia. Sitten tuli hiljaista.

Vaikka kuinka yritin lypsää, niin heiltä ei irronnut enempää. Totesin, että jos tässä on elämän tarkoitus, niin minut voi viedä saunan taakse ja päästää ilmat pihalle, sillä tuon kaiken olen jo saavuttanut. Olen valmistunut useampaankin ammattiin, ja sen verran on rahaa ollut, että omalla autolla ajelen ja omaa kotiakin olen rakentanut. Puolisonkin olen löytänyt ja meillä on kaksi lasta. Jos olen elämäni tarkoituksen jo saavut-

tanut, niin onko loppuelämäni turhaa ja tarkoituksetonta?

Olen joskus kuullut sanottavan, että jokaisen tulisi elämänsä aikana ratkaista suhteensa kolmeen asiaan: 1) itseensä 2) Jumalaansa ja 3) kuolemaansa. Näiden kysymysten kanssa liikutaan elämän peruskysymysten ja elämän tarkoituksen äärellä.

Raamatun mukaan Jumala on luonut maailman sekä kaiken mitä se pitää sisällään: Ilmakehän, vedet, maan, kasvit, eläimet ja ihmiset. (1 Moos. 1–2)

Jumala on luonut meistä iankaikkisuusolentoja, joilla on henki, sielu ja ruumis ja Raamatun mukaan meidät on luotu Jumalan kuviksi (1 Moos. 1:27). Jumalan kuvana oleminen sisältää sen, että meihin on luotu kaipaus Jumalan puoleen. Saarnaajan kirja 3:10 todistaa meille: "Kaiken hän on tehnyt kauniisti aikansa, myös iankaikkisuuden hän on pannut heidän sydämeensä; mutta niin on, ettei ihminen käsitä tekoja, jotka Jumala on tehnyt, ei alkua eikä loppua."

Minua puhuttelee yhä uudetaan ja uudestaan Paavo Ruotsalaisen tarina. Nuori Paavo ei saanut selvitettyä suhdettaan itseensä, joten oli valmis kävelemään 200 km matkan Jyväskylään kuullakseen seppä Högmanin sanat: "Yksi sinulta puuttuu ja sen mukana kaikki: Kristuksen sisällinen tunto." Näistä sanoista voidaan katsoa yhden suomalaisen herätysliikkeen syntyneen, sillä nämä sanat johtivat Paavon prosessiin, jonka seurauksena herännäisyys syntyi.

Kristinoppi määrittelee elämämme kalleimman asian näin:

Jumala on luonut ihmisen elämään hänen yhteydessään. Sen tähden ihmissydän saa rauhan vain Jumalassa. Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tunteminen ja Jumalan lapseksi pääseminen on elämämme kallein asia. Tämä on elämämme tarkoitus.

Jeesus Kristus totesi itsestään: "Varas tulee vain varastamaan, tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkyläisen elämän. Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammastensa edestä." (Joh. 10:10–11)

Jeesus totesi myös: Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani. (Joh. 14:6)

Jeesus totisesti antoi henkensä, jotta meillä olisi rauha Jumalan kanssa. Hän antoi henkensä, jotta me saisimme syntimme anteeksi.

Hyvää paimenta me tarvitsemmekin, että voisimme vaeltaa elämämme halki kaikkien karikkojen ja ongelmien keskellä.

Raamattu lupaa myös: Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan. (Matt. 7:7–8)

Koska Jumala on luonut meihin jumalkaipuun, ja koska hän sanassaan lupaa, että etsivä löytää, niin loogisena johtopäätöksenä tästä seuraa: Me voimme löytää elämämme tarkoituksen. Sen tarkoituksen, jonka Luojamme on meidät luodessaan meille antanut.

Viittasin kirjoituksen alussa kolmeen ratkaistavaan suhteeseen: Suhde itseeni on vaikea, sillä me kaikki olemme perisyntien alaisia, eikä elämä ole muutenkaan kohdellut meitä silkkihansikkain. Synti ikään kuin sumentaa suhteemme itseemme.

Suhde Jumalaan on siinä mielessä helpompi, että Jumala on ilmoittanut itsensä ja tahtonsa Pyhässä Raamatussa, ja hänet voidaan siis löytää.

Tämä ei tapahdu yleensä sormeja napsauttamalla, vaan se on koko loppuelämän pituinen matka. Se olisi Jumalan suunnitelman mukaan suora matka, mutta itse omilla valinnoillani teen siihen mutkia, "elämän sakkokierroksia", sillä kaikkivaltias Jumalamme on pyhä ja

täydellinen, ja hän odottaa sitä myös minulta. Koska olen perisyntien alainen ja lankean syntiin, niin yhä uudestaan ja uudestaan saan polvistua ristin juurelle pyytämään syntejäni anteeksi.

Oman kokemukseni mukaan suhteeni kuolemaani kykenen ratkaisemaan vain siten, että minulla on Jumalan rauha sydämessäni. Se hälventää myös sumua, joka häiritsee suhdettani itseeni.

Vasta kerran perillä kirkkaudessa saan olla täydellisenä ylistämässä Jumalaa ilman kyneleitä, murhetta ja kipua (Ilm. 21:4), mutta tässä ajassa olen vielä epätäydellinen ja tarvitsen synneistä vapauttajaa, Jeesusta Kristusta, joka kuoli puolestani Golgatan ristillä, jotta minulla olisi rauha Jumalan kanssa.

Elämäni tarkoitus on oppia tuntemaan hänet, joka minua rakastaa. Elämäni tarkoitus on palvella häntä.

Jos olet onnistunut ratkaisemaan suhteesi itseesi, Jumalaa si ja kuolemaasi, niin onnittele sinua. Pysy kiinni siinä mitä olet oppinut. Jos et vielä ole onnistunut näitä ratkaisemaan, niin rupea etsimään, sillä anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan! (Matt. 7:7–8)

Siunattua etsimisen ja löytämisen matkaa elämäntarkoituksen tiellä!

JUKKA REPO

MITEN LÖYDÄN ELÄMÄN TARKOITUKSEN?

Pirjo Aro

”Elämän tarkoitus on löytää Jeesus elämäänsä ja saada synnit anteeksi ja saada synnit anteeksi sekä iankaikkisen elämän lahja. Meidät on tarkoitettu myös rakastamaan lähimmäisiämme. Minulle kylvettiin jo rippikoulussa sanan siementä, mutta se tukahtui ohdakkeisiin. Myöhemmin kuitenkin sain ystävien avulla tulla uskoon ja löytää elämän tarkoituksen.”

Topias Korttesmaa, 16 vuotta:

”Etsimällä totuutta.”

Matti Mikkola

”Ensitöikseen on viisainta aloittaa elämänsä antamisen Jeesukselle. Sen jälkeen voi rukoilla Jumalalta johdatusta löytöretkellään. Odota kärsivällisesti kutsumustasi. Hyvä elämä syntyy, oman tehtävänsä tunnistamisesta ja sen täyttämistä. Pyri täyttämään Jumalan sinulle antamat tehtävät mahdollisimman hyvin. Elä Hänen tahtonsa mukaisesti, elämäsi joka ikinen päivä.”

Alma Vuorela, 16 vuotta

”Elämällä Jumalan yhteydessä.”

Pisara

Julkaisija:

Hämeen Ev.lut. Kansanlähetys ry.
Hämeenpuisto 41, 33200 Tampere
040 960 3690, hameenkl@sekl.fi
Y-tunnus: 0218209-8

Päätoimittaja:

Marko Turunen

Lehden taitto:

Jarkko Lemetyinen,
www.katsedesign.fi

Kannen kuva:

Unsplash

Työntekijöiden yhteystiedot:

Marko Turunen, piirijohtaja
040 664 9693

Paula Jääskö, lähetys ja
-toimistosihiteeri
040 9603690

Kaisa Putkiranta, juniorityöntekijä
040 757 2372

Miina Makkonen, tavoittavan työn
koordinaattori Hml,
040 848 0542

Kirsi Jokela, maahanmuuttaja-
työn yhdyshenkilö (vap.eht),
040 738 2731

Sähköpostit:

etunimi.sukunimi@sekl.fi

Lasse Jussila, evankelista (vap.eht.)

040 536 5133,
lasse.a.jussila@gmail.com

Riku Pesonen, rahastonhoitaja
(vap.eht.)

Marianna Hildén,
musiikkievankelista (vap.eht.),
050 545 3344,
marianna.hilden@gmail.com

Piirihallitus 2025:

Torsti Tauriainen,
Jaakko Sadeharju,
Riku Pesonen,
Antti Jääskö,
Kirsi Jokela,
Riitta Kemppi,
Tuulia Taipale ja
Asta Vuorinen

Pankkiyhteys:

Tampereen seudun Osuuspankki:
FI71 5730 0820 0457 02
Keräyslupa: RA/2021/1201

Painosmäärä ja jakelu:

1000 kpl. Lehti tilaajille sekä
jaetaan ilmaisjakeluna.

Osoitteenmuutokset: hameenkl@sekl.fi tai 040 960 3690. Osoitteessa
www.hameenkl.fi voit perua tilauksen tai tehdä osoitteenmuutoksen.

ISSN 2242-7929 (painettu) / **ISSN 2954-1743** (verkkojulkaisu)

Painopaikka: Grano, Vaasa

MITEN JAPANILAISET ETSIVÄT ELÄMÄN TARKOITUSTA?

HAASTATELTAVANA SHINKI TAKAHIRA

"Japani on maa, joka sulavasti sekoittaa shintolaisuutta ja budhalaisuutta, sekä kristinuskoa." Näin alkavat usein artikkelit Japanin uskonnollisuudesta. Niissä ei kuitenkaan puhuta siitä, että nimenomaan vanhempi väestö ottaa uskonnot enemmän tosissaan kuin nuoret."

// Kirkossa kävijät ovat lähinnä yli 60-vuotiaita. Myös hartaat shintolaiset ja buddhalaiset ovat yli 60-vuotiaita”, sanoo Shinki Takahira, joka on Länsi-Japanin evankelisen kirkon evankelista. Hän toimii nuoria kokoavassa Compass-tiimissä luoden leirejä ja tapahtumia.

Nuoremmalle väelle uskonto tuntuu enemminkin olevan kulttuurinen tapa tai väline saada jotain. Myös nuorelle voi tulla tarve käydä temppelissä, jos hän tarvitsee jotain, esimerkiksi onnea rakkauselämään tai menestystä kokeisiin. Eri temppeleissä asustelee eri asioihin erikoistuneita jumalia ja niinpä rukousaiheesta riipuen saattaa joutua vähän matkustelemaan, jos haluaa että omiin asioihin erikoistunut jumala auttaa. Maksamalla 5 yeniä, jumala kuulee rukouksen. Uskonnot ja rukoukset toimivat kuitenkin vasta viimeisenä oljenkortena. ”Nykynuori ensin tsemppaa ja yrittää kaikkensa itse, ja vasta viimeisenä kokeilee rukousta temppelissä”, tietää Takahira kertoa.

Japanilaisilla eläkeläisillä ja nuorilla on muutakin eroa, kuin se, kuinka uskonnollisia he ovat. He näkevät elämän tarkoituksen eri tavoin. ”Vanhemmalle väestölle elämän tarkoitus oli

KUVA COMPASS-ARJISTO

ja on edelleen tehdä töitä, saada rahaa ja tehdä yhteiskunnasta parempi paikka elää”, sanoo Takahira. Japanissa näkee eläkeikäisiä paljon vapaaehtoisuuksissa, esim. kaduilla ohjaamassa alakoululaisia suojatien yli huomioliivi päällään. Nyt Japanin taloustilanne on heikko, yenin arvo on matala, palkat alhaiset ja väestö vähenee pikkuhiljaa. Nuoria stressaa elämä ja vanhemman väen ajatus työstä elämän tarkoituksena ei miellytä. ”Nuoret ajattelevat: ’mitä järkeä on työskennellä ahke-

rasti, kun yhteiskunta ei kuitenkaan siitä muutu?’”, kertoo Takahira. Alle kolmekymppiset japanilaiset näkevät mielekkäänsä hauskanpidon ja itseensä keskittymisen sekä tässä hetkessä elämisen.

Japani on muuttunut ainakin nuorten keskuudessa kollektiivisesta yhteiskunnasta individualistisemmaksi. Omat tarpeet ovat muuttuneet ryhmän tarpeita tärkeämmäksi. Tämä näkyy myös kirkossa. ”Kirkossa käyvä vanhempi väestö ajat-

telee, että seurakunta on perhe. Nuoret taas ajattelevat, että vain verisukulaiset ovat perheitä, ja asettavat tämän perheen ja itsensä etusijalle”, sanoo Takahira. Individualistisuus voi tuoda nuorille enemmän tilaa ajatella itse elämän tärkeitä asioita, ja toisaalta yhteisöllisyys vanhempien seurakuntien jäsenten puolelta voi tuoda ryhmiin pysyvyyttä.

Eläkeläisten ja nuorten välissä on sukupolvi, johon mahtuu paljon 40–50-vuotiaita hiki-komoreja, sosiaalisesti kotiinsa eristäytyneitä henkilöitä. He eivät yltäneet heitä edeltävän sukupolven tavoitteeseen, työtputkeen. Tämä johtuu siitä, että kun he olivat 20-vuotiaita, Japanin taloustilanne oli heikko ja töitä oli vaikeaa saada. Elämän tarkoitus oli rakentaa yhteiskuntaa töiden kautta, mutta kun tämä ei onnistunut, moni koki elämänsä turhaksi, syrjäytyi ja saattoi päätyä jopa itsemurhaan.

Kristinuskon mukaan ihmisen arvo ei riipu siitä, kuinka hyödyllinen hän on yhteiskunnalle. Ihminen on Jumalan luoma ja siksi arvokas. Raamattu tarjoaa ihmisille elämän tarkoituksen: rakastaa Jumalaa ja lähimmäistä, ja tehdä Jumala tunnetuksi. Kuinka moni japanilainen päätyy etsimään elämän tarkoitusta kristinuskosta? Ei moni, sillä kristittyjä on Japanissa edelleen vain 1 prosentti väestöstä. Miten nämä muutamat ovat tulleet uskoon? Nuorten aikuisten parista löytyy jonkin verran tapauksia, joissa he ovat olleet yliopistovaihdossa ja siellä tutustunut kristinuskoon opiskelukavereiden kautta. Iäkkäämmät taas usein muistelevat pyhäkouluaikojaan ja palaavat

kirkkoon pitkän ajan jälkeen. Mikä muu vetää seurakuntaan? ”Ainakin yhteisöllisyys. Vaikka muut yhteisöt hylkäisivät tai koulussa kiusattaisiin, seurakunta ei hylkää ja on turvallinen paikka”, vastaa Takahira.

Japanilaiset, jotka eivät ole kristittyjä, eivät niinkään ajattele ikuisuutta tai kuoleman jälkeistä elämää, vaikka esimerkiksi yleiset luonnonmullistukset kuten maanjäristykset voivat olla kohtalokkaita. Kysyin japanilaiselta ystävältäni, mitä tapahtuu kuoleman jälkeen ja hän sanoi: ”En tiedä, enkä halua ajatella sitä!” Kristinuskon keskeinen viesti taas on, että Jeesus kuoli syntiem-

me tähden, jotta voisimme elää ikuisen elämän yhteydessä Jumalaan. Tämä on suurensuuri toivon viesti japanilaisille! Japanilaiset keskittyvät työhön tai elämästä nauttimiseen; molempia yhdistää tähän hetkeen keskittyminen. Koska kuoleman jälkeisestä elämästä ei voi olla varma, haluaa japanilainen varmistaa, että käyttää tämän hetken sataprosenttisesti.

Rukoillaan, että japanilaiset voisivat löytää kristinuskon Jumalan ja sitä kautta myös elämänsä tarkoituksen Jumalan lapsina.

JOANNA RANTAMÄKI

KUVA: RANTAMÄKI ARIKSTO

Oikotie vs. OIKEA TIE

Nousipa mieleeni lapsuusmuisto alakouluajoilta...

Kuljin koulumatkat useimmiten bussilla. Eräänä päivänä koulun jälkeen päätimme kuitenkin ystäväni kanssa tehdä jotain toisin: kävellä kotiin. Noin puolimatkaan päästyämme oivalsimme, että oikaisu suuren, aidatun paperitehdasalueen poikki lyhentäisi matkaa merkittävästi.

Reittivalinta nosti retken jännityskertoimen aivan uusiin lukemiin. Pikkutyttöjen haahuilu suurten sahanpurukasojen, toimistorakennusten ja työkonien kompleksissa oli nimittäin enemmän kuin todennäköisesti kiellettyä. Kiellettyä...mutta kivaa...kunnes eksyimme.

Tovin jos toisenkin tarvottamme löysimme viimein portin ulos labyrintista. Sanomattakin oli selvää, että oikoreitimme oli kaikkea muuta kuin oikaissut. Kello oli jo ties mitä ja me nuutuneita, nälkäisiä ja noloissamme. Kaiken kukkuraksi huomasin, ettei minulla — taaskaan — ollut kotiaivainta. Mutta — tälläkin kertaa — naapurin tädiltä löytyi, mitä tarvittiin: kuppi kuumaa kaakaota — ja vara-avain.

Täytän pian puolensataa vuotta. Silti olen yhä elämänkoululainen, matkalla kohti kotia. Aika ajoin ajaudun ”Asiattomilta pääsy kielletty!”-alueille, joiden poikki kulkemisen oletan oikaisevan. Aina se kuitenkin vain mutkistaa matkaa. Minulle tu-

tuimmaksi tullee oikoreitillä sijaitsee säilyketehdas. Sen pihamaa on täynnä korkeita, kaatumaisillaan olevia tölkkikasveja. Etiketit paljastavat sisällön: marinoituja murheita, pikkelöityjä pelkoja, suruja suolaliemessä... eltaantuneita kaikki tyynni. Kuinka kummassa päädyin taas tänne?!

Muitakin oikoreittejä piisaa; tuotantolaitoksia, joiden alueille astumisesta Luoja on luotujaan nimenomaisesti varoittanut. On sahoja, joiden suurten sirkkelinterien tuntumassa seikkailu nostaa tapaturman todennäköisyyden sadan prosentin tuntumaan. Sitten on sulattoja. Niiden lämpö houkuttelee lähestymään, mutta pian siellä polttaa siipensä. Kemiantehtaata taas ovat täynnä tulenarkaa tavaraa ja jos mittasuhteet seoksissa ovat pikkuisenkin pyllilläään, KABOOM!

Sitten on toisenlaisia tehdasalueita — romanttisia ruukkeja. Kaikki on niin kaunista, että kulkija unohtaa todellisen määränpäänsä ja asettuu taloksi muinaiseen makasiiniin. Keväällä kelpaa. Suvikin on suloinen. Mutta syyssateet paljastavat, että katto vuotaa kuin seula. Ja talvi — hrrr, hyi kamala!

Kaikkia oikomisyrittäjiä yhdistää kaksi asiaa: kadotettu totuus ja menetetty mielenrauha.

Murehtija ei muista kehoitusta: ”Lakatkaa te huolehtimasta! Tietäkää, että minä olen Jumala!” (Ps.46:11). Hän pelkää Suu-

reen Syliin suljettunakin aina vaan putoavansa.

Vaarioihin ja viettelyksiin viettänyt luulee tarranneensa tiukasti kiinni elämän tarkoitukseen, mutta huomaakin luovuttaneensa pikkusormen hänelle, joka vaatii nyt koko kättä. Petettyä ja perin juurin pettynyttä kutsutaan kuitenkin kinttupoluilta takaisin Tielle: ”Poikani, jos otat minun sanani varteen, löydät minun tuntemiseni. Minä olen vahvistava sinua ja varjele va sinut pahasta. Koska olen itse kärsinyt ja ollut kiusattu, minä voin totisesti sinua, kiusattua auttaa” (Snl.2:1,5, 2.Tess.3:3 ja Hepr.2:18 mukailten).

Katoavan kauneuden varaan kaikkensa laittaneen, mutta sittemmin sen raunioille värjötteleeseen päätyneen Vapahtaja kietoo hyvyytensä huopaan. Muistuttaa määränpäästä: ”Tietäisitpä, mikä sinua odottaa! Minä kun menin jo kauan sitten valmistamaan sinulle sijaa — ja täydellistä tuppaa tulemaan!

”Asiattomilta pääsy kielletty!”-kyltit on pystytetty paikkoihin, jotka Kaikkivaltias on puolensattamme jo kolonnut — kuitenkin ilman syntiä— (Hepr.4:15). Hän on astunut alemmas kuin alas, ettei meidän enää tarvitsisi. Kaikessa kiusattu, häpeämme ja heikkoutemme harteillaan kantanut Ristiinnaulittu huutaa tänäänkin: ”Se on täytetty. Kaikki on valmista. Minä olen Tiesi, Totuutesi ja Elämäsi. Kiinnitä kat-

Jumala antaa ihmisen elämälle tarkoituksen ja merkityksen!

seesi minuun, luota lupauksiini. Minun varaani voit epäröimättä – täysin ilman omia ansioitasi, mutta armossani ylenpalttisen autuaana – antaa kertakaikkiaan kaikkiesi. Älä vikuroi vasemmalle, älä oio oikealle.” Minä opetan sinua...minä osoitan sinulle oikean tien. Minä neuvon sinua, katseeni seuraa askeleitasi.” (Ps.32:8)

Rakas Jeesus, armahda minua, luottamuskoulusi jokaista luokka-astetta vähintäänkin

tuplailevaa – usein enemmänkin. Avaa silmäni; niin että 1) näkisin ylivertaisessa viisaudessasi pystyttämät ”Pääsy kielletty!”-kyltit ja 2) tottelisin – kiukuttelematta, kyseenalaistamatta.

Tämän lyhyen, mutta merkityksellisen elämän tarkoitus on päästä kerran porukalla kotiin. Yksin Ylösnoussut voi meidät sinne kantaa. Ja hänellä on toisesti taskussaan iankaikkisen elämän avaimet. Niillä kotiovi avautuu aivan varmasti!

Perille pääsyn riemua pullollaan katselemme siellä ympärillemme. Onnettomat oikeireitteilyt ovat onnellisesti unohtuneet. Miten kaikki onkaan kaunistaa... puhdasta... turvallista – täydellistä! Ja jopas... aivan kuin tuoksuisi kaakao!

MARIANNA HILDÉN

”Hänen [Kristuksen] välityksellään luotiin kaikki, kaikki mitä on taivaissa ja maan päällä, näkyvä ja näkymätön, valtaistuimet, herruudet, kaikki vallat ja voimat. Kaikki on luotu hänen kauttaan ja häntä varten.”

KOL. 1:16

”Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.”

JER. 29:11

”Ihminen kaavailee monenlaista, mutta kaikki käy Herran tahdon mukaan.”

SANANL. 19:21

Jeesus sanoo: ”Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkülläisen elämän. Minä olen hyvä paimen, oikea paimen, joka panee henkensä alttiiksi lampaiden puolesta.”

JOH. 10:10–11

Jeesus sanoo: ”Minä menen valmistamaan teille sijaa mutta tulen sitten takaisin ja noudan teidät luokseni, jotta saisitte olla siellä missä minä olen. Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.”

JOH. 14:3,6

TERVETULOJA MUKAAN TOIMINTAAMME

Tietoa ryhmistä ja tapahtumista toimipisteissämme sekä muualla Pirkanmaalla ja Kanta-Hämeessä löytyy kotisivuiltamme: hameenki.fi

**TAMPEREEN
LÄHETYSKODILLE**
Hämeenpuisto 41

**HÄMEENLINNAN
KEITAALLE**
Kaivokatu 2

Mistä saamme tarkoituksen elämämme?

Kiva vinkki siihen, miten voit opettaa lapselle siitä, kuinka tärkeää on Jumalan läsnäolo elämässämme.

Hanska on luotu käden kuvaksi.

Käden kanssa hanska on käyttökelpoinen ja sillä on tarkoitus. Ilman kättä hanska ei voi toimia, ei täyttää eikä löytää omaa tarkoitustaan.

Meidät ihmiset luotiin Jumalan kuviksi.

Sinut luotiin elämään yhdessä Jumalan kanssa. Sinä olet Jumalalle rakas, tärkeä ja ainutlaatuinen. Jeesukseen uskoen ja hänen kanssaan eläen sinulle avautuu tie Jumalan luo.

Samoin kuin hanska käden kanssa, sinä voit Jeesuksen kanssa elää sitä elämää, jonka Jumala on juuri sinulle suunnitellut. Jumalan suunnitelma on, että sinä eläisit yhdessä Hänen kanssaan. Yhdessä Jumalan kanssa sinun elämällesi tulee tarkoitus, merkitys ja suunnitelma. Samalla Jumala antaa sinulle voimaa elää vaikeissakin hetkissä. Hän antaa viisautta, että voit tehdä hyvää myös muille ihmisille. Ja Jumala myös iloitsee yhdessä sinun kanssasi.

”Enää en elä minä, vaan Kristus minussa.” Gal. 2:20

MIKÄ ON
ELÄMÄN
TARKOITUS?

”JUMALA.”
Johannes 5v.

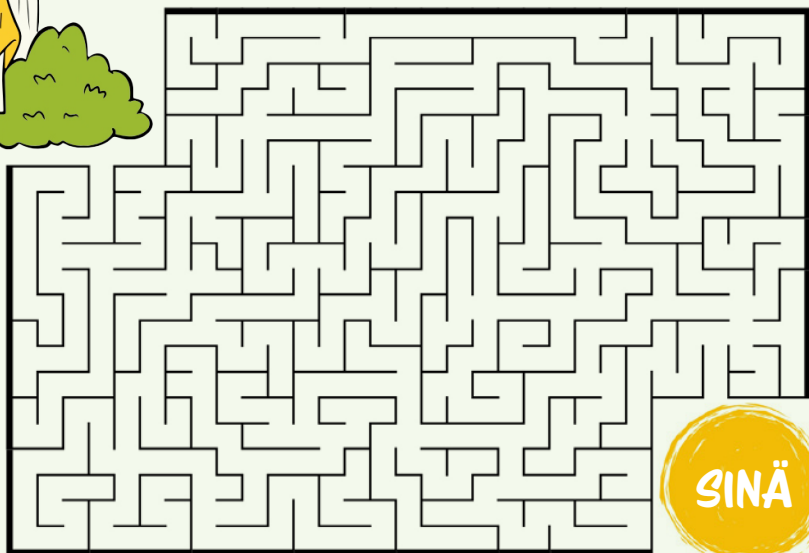
”TEHDÄ
HYVIÄ
ASIOITA”
Noomi 7v.

”USKO
JEESSUKSEEN.”
Emma 8v.

”JUMALA LOI
MEIDÄT OMAKSI
KUVAKSEEN JA
MEIDÄN TULEE
TEHDÄ HYVÄÄ
TOISILLE.”
Lilja 9v.

LÖYDÄTKÖ
SINÄ TIEN
JEESSUKSEN
LUO!

SINÄ

LAHJOITUSTEN KOHDEKOHTAISET VIITENUMEROT

TYÖNTEKIJÄT:

Marko Turunen.....	94016
Miina Makkonen.....	94045
Paula Jääskö.....	94074
Kaisa Putkiranta.....	94142

PIIRIN OMAT KOHTEET:

Hämeen piirin yleiskannatus.....	94087
Mihin eniten tarvitaan.....	94126
Evankelioimistyö.....	94414
Katuevankeliointi.....	94401
Pisara -lehti.....	94100
Radiotyö.....	94113
Maakuntatyö.....	94456
Lähetyskoti TRE.....	94139
Keidas HML.....	94333
Keidasvuokrakeräys.....	94320
Mainonta.....	94252
Miestyö.....	94443
Naistyö.....	94430
Maahanmuuttajatyo.....	94427
Juniori- ja perhetyö.....	94058
Juniorityönmateriaali.....	94265
Nuorisotyö.....	94061

Nuorten aikuisten työ.....	94469
UUSI työntekijäkeräys.....	94197
Raamattukoulu.....	94472

LÄHETIT:

Antti ja Laura.....	21607
Anu M.....	22402
Greed Teija.....	20103
Heidi T.....	24507
Keskinen Liliann.....	21306
Mikko ja Miia.....	21584
Ollit.....	32968
Rantamäet.....	23391
Syrjätie Markus & Kia.....	21542
Vähäkangas Anna.....	25593

Muilla viitteillä tulevat lahjoitukset kohdistetaan Hämeen Kansanlähetyksen kotimaan työn hyväksi.

LAHJOITUS-
NUMEROT ja
MOBILEPAY

SOITA 0600 18210

Lahjoitus 10,01 € /
puhelu + pvm

SOITA 0600 18220

Lahjoitus 20,45 € /
puhelu + pvm

MOBILEPAY 51283

Syötä haluamasi
summa ja viesti.

Kiitos!

Rahankeräyslupa –
RA/2021/1201

**Yleislahjoitustilimme numero on
TSOP FI71 5730 0820 0457 02 ja BIC OKOYFIHH**
Käytäthän kohdekohtaisia viitenumeroita – säästämme kuluissa
ja helpotamme kirjanpitoa.

- Kyllä kiitos! **Tilaan** itselleni
3–4 kertaa vuodessa maksutta
ilmestyvän **Pisara -lehden**
- Perun Pisaran tilauksen
- Vaihdan tilauksen**
paperiversion sijaan
sähköpostiini
- Osoitteeni on muuttunut:**
teen osoitteenmuutoksen
- Haluan, että minuun
otetaan yhteyttä**

**Palauta tämä kortti
työntekijälle tai postitse:**
HÄKL, Hämeenpuisto 41 b,
33200 Tampere

Nimi ja vanha osoite:

Uusi osoite:

Sähköposti:

Puhelin:

PALVELUKORTTI

SINULLE, JOTA KRISTITYT OVAT RIKKONEET

Aikoinaan minulle oli rakkaudesta tärkeämpää oma luuloteltu oikeassaoleminen. Hyvässäkin kristillisessä työssä paheinani olivat jyrkkyys, ylpeys ja rakkaudettomuus. Ajattelutapani oli ainoa oikea, ja empatiakin näyttäytyi helposti uhkana. Sitä kun voitiin käyttää synnin oikeuttamiseen. Väärien ajattelu- ja toimintatapojen syyttävä näkeminen muissa vain kiinnosti minua enemmän kuin niiden myöntäminen itsestä.

Lopulta Jumala kuitenkin ajoi minua parannuksentekoon evankeliumin ymmärtämisen kautta. Tajusin, millaisesta syntien määrästä tarvitsen anteeksiantoa. Surin Jeesuksen kanssa sitä, miten olin satuttanut muita. Löysin myös hyviä roolimalleja. Näin, miltä näyttää, kun sydämessä asuvat vahvasti rakkaus, nöyryys ja oikeudenmukaisuus. Siten ymmärsin, ettei kovasydäminen kiihkoilu edusta Jeesuksen sydäntä.

Osansa oli myös opiskelulla: erikoistuin yliopistolla hengel-

lisen väkivallan tutkimukseen. Samalla vuosien sielunhoitotyö nuorten ja nuorten aikuisten parissa oli avannut silmiäni kärsimykselle, jota rakkaudettomuus ja julmuus on maailmaan tuonut. Minunkin.

Mutta kuten eräs pastori Kansanlähetyksellä sanoo: Se, onko Raamatulla ihmiselle arvovaltaa, paljastuu vasta, kun Raamattu syyttää häntä itseään. Minäkin olen kyllä aina korostanut Raamatun arvovaltaa, mutta ennen se oli myös lyömäaseeni ja tapani korostaa, että olen “noita muita” parempi. Nyt näen, miten kaukana Jeesuksesta sydämeni tuolloin oli.

Onneksi Jumala voi muuttaa ketä vain. Tarvitaan vain, että suostuu vastaanottamaan evankeliumin. Tunnustaa Jumalalle, millainen on ollut. Ei vain ohimennen osana messua, vaan oikeasti ja konkreettisesti. Sitten voi alkaa uusi rakkauden ja oikeudenmukaisuuden tavoittelu. Varsinkin, jos tukena on kristittyjä, jotka näyttävät maltillisen ja

lempeän sydämen asenteen esimerkkiä.

Matkalla silti olen yhä, eikä meistä synnittämiä tässä elämässä tule. Silti on vapauttavaa, kun saa pyytää anteeksi. Myös ihmisiltä, joita vastaan olemme rikkoneet.

Sillä joskus juuri kristityn anteeksipyyntö voi olla se evankeliumin sytyke, jonka kautta uskosta vieraantunutkin uskaltaa avata sydäntään Jeesukselle. Sekä se, kun kristityllä on viisautta ja oikeudentajua nimetä tietyt asiat hengelliseksi tai henkiseksi väkivallaksi. Silloin rikottu saa oikeutta edes sanojen tasolla.

Joten sinulle, jota kristityt ovat satuttaneet, haluan sanoa: kristityt eivät ole Jeesus. Jeesus ei halua rikkoa sinua. Jeesus rakasti sinua niin paljon, että antoi sen ajan “uskovien” rikkoa hänet. Toivon, että löydät elämäsi ihmisiä, jotka ovat suostuneet saamaan Jeesukselta anteeksi.